

ANVERPIA.

NEMINEM præterit quād omnia sint incerta, quād de prima, Anuerpiæ origine, quād de nomine traduntur, quād inter plurimos de ea versetur contentio, & disceptatio, cūm alijs, Aduacutū autem, alij, à iactu manuum, Hantverpiam dici velint, quād meram esse fabulam, nemo est tam rationis expers, qui nō iudicet, alij alias coniecturas adferat. At ego potius, Patris mei sententia adiutor, qui ab adiectu, Adiectam vocatam maluit, quod nostra lingua, rectissimè dici potest, Anuerpiæ. Neque adiectam nuncupandam existimo, quod prioribus veteribus mœnibus ter adiecta sint mœnia, itaque in eam qua nunc est, magnitudinem atque amplitudinem excreuerit; quod quidem & in alijs pluribus Ciuitatis acræcentibus Rebus pub. factitatum esse videmus. Sed, cūm longè, lateque Scaldis, qui nullis coerebatur aggrebibus, nullo certo continebatur alueo, per loca paludosa, viginosa, atque arundineta, liberè expaciaretur, effectum esse, vt & crebro æstu, & quotidiano accessu atque recessu maris, crebrisque alluvionibus, paulatim ea editiora fierent, vt hinc nomen sortitam esse, sit verisimile. Videmus enim quotidie, dum ædificij alieuius fundamenta iacintur, quād variè sit distinctus fundus, mox arenosus, mox argilliferus, mox concha-sum marinorum, varijs generibus consit. Sic etiam, vt ex recentioribus quedam perpetua memoria digna, hic adferamus, nostris his oculis vidimus, cum ædificato. Antiuerpia fundamenta in ea parte, quād ad Circium vergit, vbi & primus lapis, Henrico Berchemio, & Nicolao Rococcio Conf. Equ. Aut. iactus est, posuerunt, quād plurimos palos, cum annulis ferreis, de quibus olim lntres, scaphæ, cimbæ, aliaque id genus nauigia religari solent, immitos adhuc in imo fundo, stetuisse, sed neque eiusmodi palos tantum, verum etiam & portus quosdam, quos Cothonas vocant, ex illigeneis trabibus, fistucis, imætum fluminis arenae impactis, viminiibusque contextis, ac virgultorum fascibus, satis adhuc recentibus, superingestis, manu factas, in maximè conosus fundo & stætes, vidimus. Quin & non procul inde, puteus limpidissima aqua securiens, vnicata tantum cupa, plane adhuc integra, constans, assibris contextus, fundamento (quod tamen erat alitudinis viginis & amplius pedum) subiectus, visu mirabile, inuentus est. Proinde, dum anno quadragesimo tertio, fossæ apud portam Kipdorpam ducerentur, mutoque vrbis, in ea parte, vallæctur, piscium marinorum, quædam immania offa, que plane laxiam speciem, tantumque referent duritiem, vt percussa, clavis rissarum sonitum ederent, in fundo reperta fuisse, vidimus. Huc etiam accedit, dum flumen Vartus, sunt anni plus minus nonaginta, in ea vrbis parte, quæ Mægana dicitur, foderetur, viam axis strata, quæ declivis ad putei aquas duceret, inuentum fuisse, certo proborum virorum testimonio, qui se hoc vidisse, mihi sequennero affirmarunt, nobis probatum est. Ut etiam non præteream, non procul à ciuitate Antiuerpensi, ad Septentrionem, altos quosdam arenarios tumulos, quales in Batavia, marij limites constitutos, videmus, hodierno adhuc die, longo tractu extantes, conspicisci. Qua ex re, certissimis ac firmissimis argumentis, perspicue constat, vebis sicum, vndique fuisse humilem, paludosum, viginosum, camque, vt ante dictum est, ex quotidiani alluvionibus incrementu, ab incremento autem, nomen accepisse. Quis porrò ciuitatem hanc, sæculorum multorum facile principem, florentissimum hominum, fortissimum virorum optimorum ciuium multitudine redundantem, ceteris omnibus, totius orbis terrarum vrbibus, nominis celebritate, ac famæ magnificientia, amplitudine, pompa, ædificiorum sumptuosissimorum splendore, excelleret? Et, quæ tantum alias inter caput exulit vrbes, quantum lenta solent inter viburna cupressi: Quid de populorum omnium exterorum, ac mercatorum, ex omnibus mundi partibus, cum varijs mercium, rerumque omnigenum generibus, cō ceteruatum confluentium, maxima, & quotidiana frequentia, dicam? Quis quofo, maximopere, ad stuporem vsque, non est admiratus, rerum vniuersarum, quæ ex cogitari, aut desiderari queant, copiam vberimam: v, quæ vndiq; ab omnibus omnia recipere, cäd illa, nō tantum in vicina, sed & in quæcunq; alia orbis, licet longè, lateq; dissita loca, velut è sinu, largissimè de præpta, refunderet. Hinc non immerito, dū anno quadragesimo uno, inuidissimus aclementissimus Rex Philip, maximis cum totius populi acclamationibus, incomparabilibus impensarum sumptibus, exciperetur Anuerpiæ, ea ciuitas potissimum inter cetera, elogio lögè iustissimo F O N TIS IRRIGANTIS OMNIA, exornata fuit. Ve interim taceam, quanta illius semper in Principes suos extiterit fides, obsequium, liberalitas, benevolēcia: Quād lacri animo, in rebus etiam desperatis, quodammodo fortunas suas in tem sui Principis exposuerit semper: Quād incredibili promptitudine, vbi versus polceret, argenti atque auti vim incomparabilem, bellorum scilicet neroos, vel minimo negotio, & quasi momento depromperit. Hinc Franciscum Galliarum Regem, eius nominis L. quod ad Monarchę fastigium peruenire minus posset, tria tantum obstat, s̄enumero testari solitum intelleximus, Perpetuam, nimirum, ac misericordiam in Imper. Carolo vigilantiam populi sui, erga cum fidem spectatissimam, & quod caput erat, Anuerpiæ ciuitatis emporium, totius orbis celebrissimum, atque nobilissimum.

Rebus omib; & necessitatib; & voluptati delitijsque inferuentibus abundat Anuerpiæ, vt summam in admirationem extraneos mercatores, tanta annona abundantia, rapiat. Hispanica, Gallica & Rhenensis vina, summa hic inueniuntur copia. Piscarium forum, marini, fluviatiles, & sale cōditi pisces, incredibili multitudine complent. Adeò, vt si præter opinionem, gratus, & amicus quispiam, tibi hospes adueniat, Sybaritica cum mensa, quois etiam tempore excipere possis. Amplissimus huius vrbis Senatus, hoc potissimum nomine foelix est, arcus beatus, quia Philosophi, præstante que viri, optimarum artium disciplinis egregiè culti, publica in ea administrant officia. Splendidissima & plane regia tam priuatorum hominum quād publica sunt in hac vrb, ædificia. Inter publ. autem, prætoriæ aedes, primum se offrunt, quæ ex marmore viuo, sectoque lapide, ex regionibus longissimè dissitis, comportato, tantis sumptibus, tantoque artificio 111. annorum tempore, constructæ videntur, vt materia operis formam, & forma materiam ipsam superet. In ipso ferè ciuitatis vmbilico, area ampla, quadrata (Borsam vulgo nuncupant) panditur, vndique septa columnis, quibus ambulacrum, ecclœ conclusum sustinetur, tam accuratè ornatum, vt non testudo, sed tabulatum, videatur, in quo pulcherrima quæque videndi sensum oblectantia, venum exponentur. Subter, negotiatores, negotiorum tractandorum cauta, quotidie, certis horis conueniunt. Tum etiam amplissimæ in hac vrb sunt aedes perpetuas, à magnificis viris, admodum liberaliter, dotatae redditibus, in quib; pueri, qui otiosi a dio qui victum in plateis quæritantes, ad omnem nequitiam eniuntur, ijs exercentur artibus, quæ ad necessarios hominum usus, cōducunt. Idem in puellarum institutione, magna quoque diligentia, obseruatur. Habetur dcinde augustissimum fanum, D. Virgini sacrum, turri, ex candido marmore, admiranda altitudinis, celebrissimum. In ea ciuitatis parte, qua Anuerpiæ, postrem est amplificata, maximis Hanseaticarum ciuitatum, & huius Reipub. sumptibus, amplissima est domus constructa, in quam Hanse Teutonicæ confederati mercatores, ex quoatu, quæ in Europa habent, Emporij, id, quod quondam Brugis fuit, transstulerunt. Domus ista, seu verius palatium, decus & ornamenti, ciuitatis adauætæ, ingenue fatur, quoquot am conspicerunt, mira siquidem eius pulchritudo, omnium oculos in se non immerito conuerit. Situ excellit, vtrinq; enim euripis, ad maximas recipienda naves, opportunis clauditur, que huic domui prymne sio iunctæ, merces percommode exinanire, & in eam traiectere possunt. Splendidissima etiam structura nitet Menianæ siue ambulacrina quadratis innixa columnis, spatiösam intus arcem cingunt. Astiuas cœnationes & hypocasta amplissima, venustissimæ picturis, & tapetibus scicè admodum vestita continet. Charophylacia, & cubicula sua priuata mercatores exornando, decertant. Turrim quoque ex viuo, quadratoque saxe, admirabili venustate erectam, Hanseatica hæc domus ostentat, cūm alata, & versatili, summo in apice aquila, ventorum indice, quæ quavis circumagit auræ.

Accem etiam munirissimam, Alba Ducis iussu construam, habet ad Regiæ Maiestatis fidem, quæ subditorum & exterorum merces ac bona, in tutelam & protectionem suscepit, conseruandam, omnemque factiorum offensionem, atque iniuriam eius præsidio, propulsandam (quemadmodum superioribus annis in Senatu Anuerpiano ab Albano nationibus propositum fuit,) Cæterum, quo maior, non sine admiratione spectant, magnificientia atque celebritas yrbis Anuerpiæ fuit, eo nunc grauius, tam opulentius Emporij interitus accidit. Cladem quippe Mensa Nouembri die 111. Anno M. D. LXXVI. multis postea sæculis non abolendam perpetua est, quo ab Hispano milite, nullum crudelitatis & acerbitas genus non experta, adeo que atrocia, quæ nec à Thrace, seu Turca, aut immanissimo Tartaro, aliisque, quantumvis barbaro milite, victoria potito admitterentur. Eius vero occasio hæc fuit Hispani, assumpta Regiæ Maiest. nomine, contra hostes in Hollandia & Zelandia, arma, diuturna obsidione defatigati, desertis stationibus, Mensa Iulio nouissimo lapsa, per Brabantiam circumferre, & non solitorum stipendiiorum prætextu, Regiæ vbi Bruxellensi imminent, & ferocibus minis instare, diraque omnia intentare coeperunt. Animaduero vero resistendi, vimque depellendi proposito, in non expectantes imparatoresque Alostanos desfiantes, viam operiunt, oppidumque occupant, & dira queque perpetrando, oppidiique Lirensis occupationem his adiungendo, rem è perdunt, vt decreto Regi, Concili, rebelles, hostesque publici declarati meruerint, præsertim, quod stipendijs, quorum prætextu hæc audere coepérant, oblatis, nihil moderatores facti, melioris actionis spem omnem præsiderant. Quo decreto nihil repressi, atrociora quæque meditari coepérunt, sceleros corum conatus, adiuuante Germanico milite, qui aliquot etiam annis, Hispanicæ huic libidini inservierat. Eoque res perducta est, vt post occupatum Alosum & Lyram, Traiecto que ad Mosam direpto, ac ingenti ciuitum cæde ibidem perpetrata, in eos, qui seruandæ Anuerpiæ vrbis gratia, à statibus submissi erant, impetum, funesto crudelissimorum conatum successu, fecerint. Primum vrbem ipsam missilibus & muralibus machinis, mœniorum solatio spoliatam, ex arce Traiecto que immanissimè verberant, tum maximo impetu, maleolis & facibus, ad incendandam & occupandam vrbem parati, congregato agmine, erumpunt, excitatum ab oppidanis aggerem, facili negotio superant, presidiarios ac ciues, dum immatura & vanalæ securitate torpescunt, dum maius studium ad equorum & corporis, curam conuertunt: dum de magnitudine virium suarum hostilq; imbecilitate nimium præsumunt: dum non militari, sed Brabantico, hoc est, ouino animo, resistunt, vix primam conflictus procellâ sustinentes, in fugam conuertunt. Deinde ocyus se ad fugientes persequendos expedient, omnes vrbis vicos, disto citius transuolant, quidnam ciuib; auxili, sit reliquum, explorant, obstantia quæque conculant: quoscunq; fors in plateis, siue ciues, siue milites, siue foeminas, aut pueros, offerbat, obrunt, lacerant, jugulant, casq; cadaverum aggeribus, implent, & exaggerent, vsque adeò demum, ultra omnem modum atque modestiam, debacchara est plus, quād Gothica Hispanorum feritas, in presidiarios & ciues, vt pecudes sibi, non homines, iugulare viderentur. Plurimos in Eupros atque canales, quibus Anuerpiæ commerciorum causa distincta est, qui gladij metu, præcipitan- tius fugiebant, adiungunt. In quibus Ebersteinius Comes, Germanorum in vrb, præfectus, magna foeminarum & puerorum turba miserime interierunt. Calamitates hæc omnes, maximum adauit incendum, quo igne ingestio, magnam vrbis partem perdidenter. Atque adeò, magnificum illud, ac vnicum propè elegantissimam architecturæ symmetriam, ex totius Europæ miraculis, Prætorianam domum, pergenti sumptu recenter constructam, cum alijs sumptuosissimis ædificiis, Vulcani rabiei literunt. Quo sanè incendio, præstantior vrbis pars, adeò nunc deformata iacet, vt cineres & fauillas conspiciennes, mœsti, ac gemebundi dicant, Anuerpiæ fuit, superatis iam ciuib; ad prædandum conuersi Hispani, scrutantur & peruectant, discutiunt & cuncta perquirunt, Mercatorum & ciuium bona diripiunt, in omnium passim aedes, trucidatorum sanguine madidi, irruunt, virginibus atque matronis multis in locis, stupra horronda violenter infundunt. In pretiosa supellectili, & pecunia extorquenda, in vtriusque sexus homines nudos, scæda & hostiliam multa, quæ ob honestas suppri- mendam sunt aures, immanissima crudelitate exercent. Quos vero spem maioris præda seruant illæsos, vel qui ipsi sibi latitando, consuluerant, captos ad grauissimas & iniquissimas tāsui, quād ædium & corum, quæ præcepis auaritia auferre non poterat, redemptiones cogunt. Non parcitum est hac direptione, (paucis quibusdam exceptis) cle- ro, non exterorum Mercatorum, puta Anglorum, Gallorum, Germanorum, Ostromarinorum ædibus, bonis, ac mercibus, quibus nihil cum intestinis hisce dissipatis, s; toto hoc decennio, vñquam commune fuit. Qui Regiæ Maiest. eiusque progenitorum amicitiam, perpetuo coluerunt. Eamque multis retro sæculis à Ioan- di, Anno 1316. Tum ab Anthonio Brabantinorum Ducibus, Anno 1409. A Philippo quoque Rege, Anno 1561. non tantum diplomatis consignatam, sed & ius iurandi religione confirmatam habent. Ita tantæ vrbis splendor, hominum ferè memoria cepit, & in nihilum deligit. Stupendum sanè humanarum rerum spectaculum. Horror perculit omnes quotquot in vrb erant, super tam procaci & enormi facinore. Tam opulentum & nobile totius Europæ Emporium, cuius platea, vix mercium & incolarum & mercatorum stipata quasi agmina capere solebant, nunc rarū mercatorē ostendere, silentio, luctu, & horrore cuncta passim possidentibus. Iam vero durissimo discedente Ibero respirare, & quasi reuiviscre vrb ipsa videtur.